

الله و آفریدن آدم دروغهای با بن مایه

همانگونه که در باره ادعای آفرینش جهان هستی از سوی الله' از آغاز تازی نامه او بررسی را آغاز کردم که پوچ بودن ادعایش به آگاهی رسید. درباره آفریدن آدم هم از نخستین سوره ای که در این باره نوشتاری داشت پژوهش آغاز گردید. آیه های ۳۰ تا ۳۷ سوره دوم (البقره) چنین میگوید:

بیاد آر آنگاه که پروردگار فرشتگان را فرمود من در زمین خلیفه خواهم گماشت. گفتند پروردگارا آیا کسانی خواهی گماشت که در زمین فساد کنند و خونها ریزند و حال آنکه ما خود تو را تسبیح و تقدیس می کنیم. الله فرمود من چیزی از اسرار خلقت بشری میدانم که شما نمیدانید (۳۱) و خدای عالم همه اسماء را به آدم تعلیم داد و آنگاه حقایق اسماء را در نظر فرشتگان پدید آورد و فرمود اگر شما در دعوی خود صادقید اسماء اینان را بیان کنید (۳۲) فرشتگان عرض داشتند ای الله پاک و منزه ما نمیدا نیم جز آنچه تو خود بما تعلیم فرمودی تویی دانا و حکیم (۳۳) الله فرمود ای آدم ملانکه را به حقایق این اسماء آگاه ساز چون آنان را آگاه ساخت الله فرمود ای فرشتگان اکنون دانستید که من بر غیب آسمانها و زمین دانا و بر آنچه آشکارا و پنهان دارید آگاهم (۳۴) و چون فرشتگان را فرمان دادیم که بر آدم سجده کنند همه سجده کردند مگر شیطان که ابا و تکبر ورزید و از فرقه کافران گردید (۳۵) و گفتیم ای آدم تو با جفت خود در بهشت جایگزین و در آنجا از هر نعمت که بخواهید بی هیچ زحمت و رنج برخوردار شوید ولی به این درخت (گندم یا سیب) نزدیک نشوید که از ستمکاران خواهید بود (۳۶) پس شیطان آدم را به لغزش افکند تا از آن درخت خوردند و بدین عصیان آنان را از آن مقام بیرون آورد پس گفتیم که از بهشت فرود آید که برخی از شما برخی را دشمنید و شما را در زمین تا روز مرگ قرار و آرامگاه خواهد بود (۳۷) پس آدم از الله خود کلماتی آموخت که موجب پذیرفتن توبه او گردید زیرا الله مهربان و توبه پذیر است (۳۸) مهر ورزیده به ژرفی بنگرید. نخستین سخن فرشتگان با الله اینست که میگویند آدم را میافزین ما خود تو را تسبیح و تقدیس میکنیم.

این گفته نشان دهنده اینست که آرمان الله از آفریدن آدم همانگونه که در نخستین روز آغاز آفرینش جهان هستی آمده در آیه (۱۱) از سوره چهل و یکم (سجده - فصلت) گفته است (چه به شوق و رغبت و یا به جبر و کراهت) باید مرا تسبیح و تقدیس کنید چیز دیگری جز این نبوده است.

دوم- در حالیکه هنوز سخن از آفرینش آدم در میان الله و فرشتگان بود. ناگهان سر و کله آدم پیدا شد پیش از آنکه آفریده شده باشد. و الله همه اسماء را هم به او آموخت.

در اینجا نه تنها آفریدن آدم نا روشن است. روشن نیست شیطان و فرشتگان را کی و چگونه آفریده بود؟

سوم- با اینکه کوچکترین سخنی از آفریدن جفت آدم به میان نیامده بود در آیه سی و پنجم همین سوره (بقره) میگوید: و گفتیم ای آدم تو با جفت خود در بهشت جایگزین. آیات این سوره دوگانگی چشمگیری دارد با آیات سوره چهل و یکم (سجده- فصلت) که در آیه های ۹ و ۱۰ و ۱۱ - آن چنین میگوید:

ای رسول مشرکان را بگو که شما به الله که زمین را در دو روز بیافرید کافر میشوید؟

آیه ۹ قوت و ارزاق اهل زمین را در چهار روز مقدر فرمود و روزی طلبان را یکسان در کسب روزی خود گردانید آیه ۱۰ و آنگاه به خلقت آسمان توجه کامل فرمود آیه (۱۱). چند نفر آفرید و درباره روزی پس از چهار روز آنان چه اندیشید سخنی به میان نیامده است؟

الله برابر اعتراف خود' در این نخستین روز آفرینش جهان هستی به هیچ روی سخن از آفریدن آدم و حوا و فرشتگان و داستان شیطان و فرستادن آدم و جفتش به بهشت بمیان نیاورده که سخن از آفریدن زمین و اهل زمین و روزی آنها برای چهار روز است که پس از آن به خلقت آسمانها پرداخته است.

گمان نکنم جای کوچکترین دو دلی برجای باشد که یکی از این دو گفتار الله دروغ است.

چهارم - الهی که در آیه سی ام از سوره دوم (بقره) به فرشتگان میگوید من چیزی از اسرار خلقت بشری میدانم که شما نمیدانید. و در آیه سی و سوم از همین سوره میگوید من بر غیب آسمانها و زمین دانا و بر آنچه آشکار و پنهان دارید آگاهم. چگونه آگاه نبود که شیطان در سجده کردن بر آدم گوش به فرمان او نمیدهد؟ پس آنچه را هم که درباره دانایی و آگاهی و غیبگویی خود گفته است دروغ میباشد.

زمانی که در آیه سی و چهارم از سوره دوم (بقره) میگوید شیطان ابا و تکبر ورزید و از فرقه کافران گردید. آیا کافر بودن از دید الله تنها سر پیچیدن شیطان در برابر سجده نکردن بر آدم نیست؟ آیا گناه دیگری به گردن شیطان نهاده شده که معنی کافر را داشته است؟ آیا از این کار شیطان بوی آزادیخواهی و آزاد اندیشی بر نمی آید که او دلیرانه در برابر بزرگترین و تنها نیروی برتر جهان هستی ایستاده دستورش را نادرست دانسته و سر فرود نیاورده است؟ آیا با این رفتار دلاورانه شیطان (اگر شیطانی وجود داشت) نباید پذیرفت که او نخستین آزادیخواه و پایه گذار آزادی در جهان هستی است؟

پنجم - الله در آیه سی و پنجم از سوره دوم (بقره) میگوید (گفتم ای آدم با جفت خود در بهشت جایگزین و در آنجا از هر نعمت که بخواهید بی رنج و زحمت برخوردار شوید. ولی به این درخت گندم یا سیب دست نزنید)

باز این پرسش پیش می آید که ۱- گندم از درخت بدست نمی آید و بذری است کاشتنی ۲- چگونه الله دانا و توانا از یادش رفته که نام کدامین درخت را بر زبان رانده است که در آیه (۱۹) از سوره هفتم (الاعراف) نام درخت انگور و غیره را هم بر این دو درخت افزوده است.

این چند گونه گونیهادرستی نشان میدهد که الله چنان بیهوش است که نمیداند در میان سه درخت نام کدامین را گفته است. آیا دروغ نمیگوید؟

ششم- در آیه سی و ششم از سوره دوم (بقره) میگوید (پس شیطان آدم و حوا را به لغزش افکند تا از آن درخت خوردند) که این نیز همان زبان زد (عذر بدتر از گناه) میباشد و نشانه دیگری از ناآگاهی و ناتوانی الله است. زیرا در آن زمان که آدم و جفتش را به بهشت میفرستاد نمیتوانست پیش بینی کند که شیطان هم به بهشت نیست در جهان او راه خواهد یافت تا آدم و جفتش را بفریبید؟

اگر الله میدانست که شیطان خواهد توانست به بهشت برود و آنها را بفریبید و آنها هم فریب شیطان را خواهند خورد و نتوانست از این رویداد جلوگیری کند. چه بن مایه ای بالاتر از این در زبونی و ناتوانی و ناآگاهی الله، الهی که نتوانسته سر رشته تنها سه نفر آفریده ا ولیه خودش را در دست داشته باشد که چنین دسته گل‌هایی به آب داده چگونه میتواند مدعی آفرینش جهان هستی و اداره آن باشد؟

آیا این الله همان حجرالاسود در خانه کعبه نیست که آفریننده آن (محمد) چنین پیام های نابخردانه ای بنام او نوشته و به خورد مردم داده است؟

هفتم : سوره سوم (آل عمران) آیه ۵۹ درباره آفریدن آدم چنین آمده است (همانا مثل خلقت عیسی به امر الله. خلقت آدم ابوالبشر است که الله او را از خاک بساخت سپس بدان خاک گفت بشری به حد کمال باش. هما ندم گردید.

خلقت عیسی بوارون خلقت آدم است. زیرا برابر سوره ها و آیه های چندی که در کلام الله آمده است. الله میگوید مافرج مریم را پاک و پاکیزه نگاه داشتیم و نگاه که از همه خویشان به کنج تنهایی پنهان گردید در آن نهانگاه روح القدس (روح پاک) ما را به چهره جوانی زیبا به او نمودیم پس مریم به آن پسر بار برداشت. که این کار به هیچروی مانند خلقت آدم نیست که نخست از گل بسازد و سپس بگوید آدمی شو و بشود؟

گفتار الله درباره خلقت عیسی چنان مینماید که روح الله کار عمل تناسلی مردی را بی کم و کاست در رحم مریم انجام داده که به زبان آخوندی (دخول) کرده و هیچگونه کمبودی هم نداشته است که پیامدش پسری چشم آبی بنام مسیح بن مریم یا عیسی روح الله است.

به این آیه های کلام الله نگاه کنید. سوره سوم (آل عمران آیه های ۴۲ تا ۴۸ - سوره نوزدهم (مریم) آیه های ۱۶ تا ۳۴ - سوره بیست و یکم (انبیاء) آیه ۹۱ سوره شصت و ششم (التحریم) آیه ۱۱ -
 جای بسی شگفتی است که با اعتراف روشن الله برابرایه های یاد شده در تجاوز به مریم و بوجود آوردن فرزندی بنام مسیح بن مریم که نامش را نیز از پیش در آیه ۴۵ از سوره سوم (آل عمران) به مریم بشارت داده است و پیش از آنهم برابرایه ۴۴ همین سوره به رسولش میگوید داستان مریم از اخبار غیب است که بتو وحی کردیم. برابر آیه ۱۷۱ از سوره چهارم (النساء) و آیه ۳۵ از سوره نوزدهم (مریم) الله از پذیرفتن عیسی به فرزندی سرپا زده است؟ (بیچاره آدم مادر نداشت و اگر داشت الله روحش را در فرج او هم میدمید و بعد انکار میکرد؟)

هشتم : در سوره هفتم (الاعراف) آیه های ۱۱ تا ۲۵ باز داستان آفریدن آدم را بازگو نموده و از همسر آدم بنام (حوا) یاد گردیده که چنین نامی در درون مایه عربی قرآن دیده نمیشود و تنها از جفت آدم نام برده شده که روشن نیست نام (حوا) را چه کسی و در چه زمانی به جفت آدم داده که به درون کلام الله راه یافته است ؟

در آیه ۱۸۹ همین سوره که دگر باره داستان آدم و شیطان بازگو گردیده چنین آمده ' اوست اللهی که همه ما را از یک تن بیافرید. در این آیه نیز کوچکترین اشاره ای به آفریدن آدم از گل و داستان شیطان و سجده نکردن و فرستادن به بهشت به میان نیامده و تنها چیزی که برداستان افزوده شده اینست که جفت آدم را از خود او آفریده و این جفت باردار گردیده است. ولی روشن نیست این بارداری در کجا انجام شده است؟

داستان آفریدن آدم هم بگونه آفرینش جهان هستی در هر سوره و در هر آیه بگونه ای دیگر از سوره و آیه پیش گفته شده. آمده است که هیچیک با دیگری برابری ندارد.

همانگونه که یاد آوری گردید برابر آیه های ۹ و ۱۰ و ۱۱ سوره چهل و یکم (سجده- فصلت) که بگفته کلام الله آغاز آفرینش جهان هستی است. الله میگوید همه قوت و ارزاق چهار روزه اهل زمین را فراهم و تقسیم کردم. اگر آن گفته الله درست باشد که در آغاز کار (اهل زمین را هم آفریده است) دیگر چه نیازی به ساختن آدمک گلی بود تا جفتش را هم از بدن او بسازد و یا رویداد سجده نکردن شیطان پیش آید. آیا این چند گانه گونیها دروغ نیست؟

دستکاریهای الله در رحم زنان و زشت و زیبا نمودن نوزادان

نهم

۱- الله است که می نگارد صورت شما را در رحم مادران هرگونه اراده کند سوره سوم (ال عمران) آیه ۶

۲- بدانید که ما نخست شما را از خاک آفریدیم. آنگاه از نطفه، آنگاه از خون بسته، آنگاه از پاره گوشت تمام و ناتمام تا در این انتقال و تحولات قدرت خود را بشما آشکار سازیم. و از نطفه آنچه را مشیت ما تعلق گیرد در رحم ها قرار دهیم تا به وقتی معین طفلی از رحم بیرون آوریم..... سوره بیست و دوم (حج) آیه ۵

۳- و آنچه زنان بار گیرند و بزاینند جز علم و اراده او نخواهد بود سوره سی و پنجم (فاطر) آیه ۱۱

۴- و شما را در باطن رحم مادران در سه تاریکی با تحولات گوناگون بدین خلقت زیبا بیافریدیم ... سوره سی و نهم (زمر) آیه ۶

۵- و الله است به هرکه خواهد فرزند اناث و به هرکه خواهد فرزند ذکور دهد یا در یک رحم دو فرزند پسر و دختر قرار میدهد و هر کرا خواهد عقیم گرداند. سوره چهل و دوم (شوری) آیه ۴۹ - ۵۰

۶- الله به شما بندگان آگاه تر است زیرا او شما را از خاک زمین آفریده و هنگامی که در رحم مادر جنین بودید یاد آورید و خود ستانی نکنید که او آفریننده است ... سوره پنجاه و سوم (نجم) آیه ۳۲

۷- و الله شما را مانند نباتات از زمین پرویانید سوره هفتاد و یکم (نوح) آیه ۱۷

۸- آیا شما آدمیان را از آب بی قدر بدین زیبایی نساختیم و آن نطفه را به قرارگاه رحم منتقل نساختیم تا مدتی معین و معلوم و ما تقدیر رحم کردیم که نیکو مقدر حکیمی هستیم. سوره هفتاد و هفتم (المرسلات) آیه های ۱۹ تا ۲۳

۹- انسان مغرور در بدو خلقت خود بنگر که از چه آفریده شده است. از آب نطفه جهنده ای خلقت گردید که از میان صلب پدر و سینه مادر بیرون آمده است. سوره هشتاد و ششم (الطارق) آیه های ۵ تا ۷ .

اگر به این آیات که کلام الهی نامیده شده درست بیندیشید بسیار ساده در می یابید که در آئین این الله دروغگوی همه کاره هیچکس در هیچ کاری اراده و اختیاری ندارد حتا در بوجود آوردن فرزندان خود.

اللهی که برابر بن مایه های داده شده در کلام الله خود یکبار هم نتوانسته راستی' درستی' دانش و بینش و خردش را به استواری برساند که برابر آیه های ۱۷ و ۱۸ از سوره پانزدهم(الحجر) و آیه های ۶ تا ۸ از سوره سی و هفتم (صافات) از ترس شیطان به آسمانها پناه برده و دورش را نیز آتشبار گذاشته تا در امان باشد؟

اللهی که از گردش زمین بدور خود و خورشید ناآگاه است و میگوید تاریکی شب را در پرده زرین روز پنهان میکنم و سپس از هم جدا میکنم تا شب و روز برآیند؟

اللهی که درباره آفرینش جهان هستی چنان دروغهای شاخدار می گفته که به آگاهی رسید؟

اللهی که درباره آفریدن آدم این چنین بی پرده دوغ میگوید؟

اللهی که پدران و مادران را در آفریدن فرزندان خود مؤثر نمیداند و میگوید چهره فرزندان شما را در رحم مادران من می پرورانم و از نطفه ها آنچه را که من اراده کنم در رحم ها جای میدهم. یعنی کار عمل تناسلی مردان را انجام میدهم. باروری زنان جز به دانش او نیست و او میداند که در رحم زنان سه تاریکی وجود دارد او به هرکس که دلش خواست پسر یا دختر میدهد یا یکباره دو فرزند نه بیشتر و نمیداند که برخی از زنان پنج قولو و بیشتر هم زاینده اند. و هر کرا هم بخواد(عقیم) یعنی نازا بی فرزند میکند؟

یا مانند نباتات از زمین میرویند و اوست که ما را از صلب(پشت) پدر ولی از سینه مادر بیرون می آورد. با اینکه پیوسته در رحم زنان به گشت و گذار سرگرم است. هنوز در نیافته که فرزند از رحم مادر بیرون می آید نه از سینه او؟

حال از این الله همه کاره پرسشی دارم: تو که در برابر اینهمه اعترافات انکار ناپذیر دست از جهانداری شسته و در رحم زنان جا خوش کرده ای تا بتوانی نطفه های وارد شده در رحم ها را جابجا کنی و چهره ها را بنگاری تا آفریدگان زیبا و تندرست داشته باشی. چرا بعضی ها را زشت و بعضی را زیبا می آفرینی؟

با زیباییان چه دوستی و با زشتها پیش از زایش چه دشمنی داری ؟
چرا بعضیها را سیاه و بعضیها را سفید و گروهی را سرخ و زرد می آفرینی؟ چرا برخی را بلند بالا و برخی را کوتاه می آفرینی؟
چرا به یکی دست و به دیگری پا و به آن دیگر زبان سخن گفتن و چشم برای بینایی و گوش برای شنوایی نمیدهی؟ کدام یک از این ناتوان آفریده ها(معلولین) از تو خواسته بودند که آنها را چنین بیافرینی؟

چرا آن کودکان خرد سال را که زیبا هم آفریده ای فلج و گنگ و کر و کور و لال کرده ای؟ اینها که هنوز پا به جهان هستی نگذاشته بودند تا از ستایش آمرانه تو سرباز زده باشند. چرا پیش از زایش و دست آزدن به گناهی پیشا پیش کیفر بیدادگرانه و نابجا داده ای؟ اگر بدرستی آگاه بودی که پس از زایش از فرمان تو سر پیچی خواهند کرد. تو که جابجا کننده همه نطفه ها در رحم مادرها بودی چرا آن نطفه ها را از میان نبردی. با اینکه بگفته خودت توان نازا کردن هم داشتی و داری ؟
آیا کارهائیکه انجام داده ای از ویژگی کارهای اهریمن نیست؟ اگر مردان با زنان همخوابه نشوند در درون رحم سرگردان نمی مانی؟

زمانی که هیچیک از کارهائی را که مدعی انجامش هستی نتوانسته ای درست انجام دهی' باید بپذیری ناتوانی، ناآگاهی، دروغگویی همانگونه که میگویی شما را بگونه نباتات از زمین میروینم همانگونه که میگویی از سینه مادران زاده میشویم همانگونه که درباره آفرینش جهان هستی دروغ گفتمی همانگونه که درباره داستان شتر صالح دروغ گفتمی همانگونه که در داستان موسی و فرعون دروغ گفتمی و و

کدام سخن راست و درست از دهانت بیرون آمده است جز دروغ، زورگویی، گردن کلفتی، مکاری، غداری. قهاری جباری، گردنه بندی، کشت و کشتار و تاراج که همه و همه برابر اعترافات است که در همین کلام الله آورده ای. اگر با این ویژگی ها تو خدائی. پس اهریمن کیست؟

آیا تو در نقطه برابر آشا خداوند خرد و دانش، داد و دهش، شادی و بهزیوی، مهر و دوستی، اندیشه و گفتار و کردار نیک ایرانیان قرار نگرفته ای؟ که در آئین او نه تنها زنان و مردان برابرند که همه مردم جهان آزادند تا چگونه بیندیشند و زندگی کنند. نه عشرتکده ای چون بهشت دروغین تو دارد تا کسی را بفریبد و نه شگنجه گاهی چون دوزخ دارد که کسی را بترساند و نه خواسته و نیازی دارد تا کسی او را سجده کند.

اگر روزی بدرستی کلام الله ات از سوی پژوهشگران مورد بررسی قرار گیرد آنگاه تشیت رسوائی تو و رسول اللهی که تو را در جایگاه خدائی نشاندیده است بر سر همه بازارهای جهان به صدا درخواهد آمد و همگان خواهند دریافت که همان حجرالاسودی هستی که بنامت آئینی اهریمنی ساختند و خونهای بیشماری ریختند فرهنگ ها و خانمانهای بسیاری را بر باد فنا دادند.

امیدوارم خورشید دانش و بینش، مهر و دوستی بیش از این در پس ابرها پنهان نماند و خرد بجائی رسد تو را چنانکه هستی بشناسند، در دادگاه وجدان محاکمه و محکومت کنند و ازجایگاه خدای دروغین بزیرت کشند تا جهان و جهانیان از شر تو و این کلام الله و رسول الله و آیت الله هایت یکبار و برای همیشه رهائی یابند. تا تو هستی کوچکترین امیدی بر بهزیوی، نیکبختی، آزادی، شادی و شادمانی درجهان نیست.

حال ببینیم الله در این باره در تورات چه میگوید ؟

سفر پیدایش:

باب اول آیه ۲۷

.... پس خدا آدم را بصورت خود آفرید او را بصورت خدا آفرید ایشان را نر و ماده آفرید.

و در باب دوم سفر پیدایش از آیه ۷ تا ۲۵ به بعد چنین میگوید. خداوند خدا پس آدم را از خاک زمین بسرشت و در بینی وی روح حیات دمید و آدم نفس زنده شد. و خداوند باغی در عدن بطرف مشرق غرس نمود و آن آدم را که سرشته بود در آنجا گذاشت و خداوند خدا هر درخت خوشنما و خوش خوراک را از زمین رویانید و درخت حیات را در وسط باغ و درخت معرفت و نیک و بد را. و نهری از عدن بیرون آمد تا باغ را سیراب کند و از آنجا منقسم گشته چهار شعبه شد.

نام نهر اول فیشون است که تمام زمین حویله را که در آنجا طلا بسیار است احاطه میکند. نام نهر دوم جیحون که تمام زمین کوش را احاطه میکند. و نام نهر سوم حدقل که بطرف شرقی اشور جاری است و نهر چهارم فرات. پس خداوند خدا آدم را گرفت و او را در باغ عدن گذاشت تا کار آن را بکند و آن را محافظت نماید.

خداوند خدا آدم را امر فرموده گفت از همه درختان باغ بی ممانعت بخور. اما از درخت معرفت نیک و بد زنهار نخوری زیرا روزی که از آن خوردی هر آینه خواهی مرد. و خداوند خدا گفت خوب نیست که آدم تنها باشد پس برایش معاونی موافق وی بسازم. و خداوند خدا هر حیوان صحرا و هر پرنده آسمان را از زمین سرشت و نزد آدم آورد تا به بیند که چه نام خواهد نهاد و آنچه آدم هر ذی حیات را خواند همان نام او شد.

پس آدم همه بهانم و پرندگان آسمان و همه حیوانات صحرا را نام نهاد لیکن برای آدم معاونی موافق وی یافت نشد. و خداوند خدا خوابی گران بر آدم مستولی گردانید تا بخت و یکی از دند هایش را گرفت و گوشت در جایش پر کرد. و خداوند خدا آن دنده را که از آدم گرفته بود زنی بنا کرد و وی را به نزد آدم آورد. و آدم گفت همانا اینست استخوانی از استخوانهایم و گوشتی از گوشتم از این سبب نساء نامیده شود زیرا که از انسان گرفته شد. از این سبب مرد پدر و مادر خود را ترک کرده با زن خویش خواهد پیوست و یک تن خواهند بود. و آدم و زنش هر دو برهنه بودند و خجلت نداشتند.

باب سوم از آیه ۱ تا ۳۴

و مار از همه حیوانات صحرا که خداوند ساخته بود هوشیارتر بود و به زن گفت آیا حقیقتا خدا گفته است که از همه درختان باغ نخورید. زن به مار گفت از میوه درختان می خوریم. لکن از میوه درختی که وسط باغ است خدا گفت از آن نخورید و آنرا لمس نکنید مبادا بمیرید. مار به زن گفت هر آینه نخواهید مرد. بلکه خدا میداند در روزی که از آن بخورید چشمان شما باز شود و مانند خدا عارف نیک و بد خواهید بود. و چون زن دید که آن درخت برای خوراک نیکوست و به نظر خوشنما و درختی دل پذیر و دانش افزا پس از میوه اش گرفته بخورد و به شوهر خود نیز داد و او خورد.

آنگاه چشمان هر دویشان باز شد و فهمیدند که عریانند پس برگهای انجیر بهم دوخته سترها را برای خویشتن ساختند. و آواز خداوند خدا را شنیدند که درهنگام وزیدن نسیم نهار در باغ می خرامید و آدم و زنش خویشتن را از حضور خداوند در میان درختان پنهان کردند. و خداوند خدا آدم را ندا داد و گفت کجا هستی. گفت چون آواز تو را در باغ شنیدم ترسان گشتم زیرا که عریانم پس خود را پنهان کردم. گفت که تو را آگاهانید که عریانی آیا از آن درختی که ت تو را غدغن کردم که از آن نخوری خوردی؟

آدم گفت این زنی که قرین من ساختی وی از میوه درخت به من داده خوردم. پس خداوند خدا بزن گفت این چه کار است که کردی زن گفت مار مرا اغوا نمود که خوردم. پس خداوند خدا به مار گفت چونکه این کار کردی از جمیع بهائم و از همه حیوانات صحرا ملعون تر هستی بر شکمت راه خواهی رفت و تمام ایام عمرت خاک خواهی خورد. و عداوت درمیان تو و زن و در میان ذریت تو و ذریت وی میگذارم او سر تو را خواهد کوبید و تو پاشنه وی را خواهی کوبید.

و به زن گفت آلم و حمل تو را بسیار افزون گردانم با الم فرزندان خواهی زانید و اشتیاق تو به شوهرت خواهد بود و او بر تو حکمرانی خواهد کرد. و به آدم گفت چونکه سخن زوجه ات را شنیدی و از آن درخت خوردی که امر فرموده گفتم از آن نخوری پس به سبب تو زمین ملعون شد و تمام ایام عمرت از آن با رنج خواهی خورد. خوار و خس نیز برایت خواهد رویانید و سبزهای صحرا را خواهی خورد. و به عرق پیشانی نان خواهی خورد تا حینیکه به خاک راجع گردی که از آن گرفته شدی زیرا که تو خاک هستی و به خاک خواهی برگشت.

و آدم زن خود را حوا نام نهاد زیرا که او مادر جمیع زندگان است. و خداوند خدا رختها برای آدم و زنش از پوست بساخت و ایشان را پوشانید. و خداوند خدا گفت همانا انسان مثل یکی از ما شده است که عارف نیک و بد گردیده اینک مبدا دست خود را دراز کند و از درخت حیات نیز گرفته بخورد و تا به ابد زنده ماند. پس خداوند خدا او را از باغ عدن بیرون کرد تا کار زمین را که از او گرفته شده بود بکند. پس آدم را بیرون کرد و به طرف شرقی باغ عدن گرویبانرا مسکن داد و شمشیر آتشی را که بهرسو گردش میکرد تا طریق درخت حیات را محافظت کند.

گفتار الله یا الله به پوشاک یهوه درآمده. آمده در تورات را شنیدیم وحال دادگرانه به داوری می نشینیم.

۱- در سفر پیدایش (باب اول) ۲۸ - میگوید (پس خدا آدم را به صورت خود آفرید. و ایشان را نر و ماده آفرید) در آیه ۷ از باب دوم میگوید (خداوند خدا پس آدم را از خاک بسرشت و در بینی وی روح حیات دمید و آدم نفس زنده شد) در آیه های ۲۱ و ۲۲ ... میگوید یکی از دنده های آدم را برگرفت و از آن دنده زنی بنا کرد و وی را به نزد آدم آورد.

اگر الله روز اول نر و ماده آفریده چه نیازی به ساختن دوباره آدمک گلی داشت؟ اگر روز اول ماده را هم آفریده چه نیازی به خواب کردن آدم و برداشتن دنده ای از او برای ساختن زنی دارد؟ آیا این گفته الله به روشنی دروغ نیست؟

۲ - در آیه های ۱۵ تا ۱۷ میگوید پس خداوند آدم را در باغ عدن گذاشت و گفت از همه درختان باغ بی ممانعت بخور. اما از درخت معرفت نیک و بد نخور که اگر بخوری می میری. نخست پرسش برانگیز است که چرا الله نمیخواست آدم دارای معرفت شود. دوم نشان دهنده اینست که الله نادان و نا آگاه بود که سرانجام روزی آدم از میوه آن درخت را خواهد خورد. بدین ترتیب ادعای الله بر دانش و آگاهی از گذشته و آینده دروغی بیش نیست. سوم اینکه الله به آدم گفت اگر میوه این درخت را بخوری خواهی مرد و میوه آن درخت کشنده نبود. پس الله دروغی بزرگ به آدم گفته است؟

۳- باب سوم آیه های ۱ تا ۸ مار که از همه حیوانات هوشیارتر بود زن را فریفت تا میوه آن درخت را بخورد و به همسرش نیز بخورد. که اینهم بن مایه دیگری از نادانی و ناآگاهی الله است که مار روزی چنین دسته گلی به آب خواهد داد؟

۴- آیه های ۱۶ تا ۱۹ در پی سر پیچی زن. الله کیفری برایش مقرر نمود تا درد بارداری و زایمان او زیاد باشد و همواره فرمانبردار همسرش گردد؟ پس برتری مردان بر زنان در اسلام ناب محمدی هم از باغ عدن سر چشمه میگیرد. به آدم هم گفت چون گوش به سخن زنت داده ای با سبزه های صحرا و عرق پیشانی نان خواهی خورد. پس نپذیرفتن رای زنان در اسلام نیز از همینجا سرچشمه میگیرد؟

۵- برای اینکه مبدا آدم به درخت حیات دست یابد و میوه اش را بخورد تا همیشه زنده بماند. الله با شمشیر آتشی که از هرسو در گردش است از درخت حیات نگهبانی میکند. و اینهم نمونه دیگری از ناتوانی الله است که چون نمیتواند از دسترسی آدم به درخت حیات پاسداری کند دورش را شمشیر آتشیار گذاشته است. همانگونه که از ترس شیطان بدور خود آتشیار گذاشته است؟

کوتاهی بود از دروغگوییها' ناتوانیها' نادانی ها و نا آگاهی های الله = (حجرالاسود) خدای مسلمانان در تورات. و اینهم بخش کوچکی از دروغگوییهای الله تنها درباره آفریدن آدم در دو کتاب مقدس او (تورات و قرآن).

۱- الله در آیه ۳۵- از سوره دوم (بقره) میگوید:

به فرشتگان دستور دادیم آدم را سجده کردند و شیطان سرپیچی کرد' ولی در تورات کوچکترین یادی از فرشته و شیطان و سرپیچی به میان نیامده است بنا براین در این باره الله دروغ گفته است؟

۲- در آیه ۳۶ همین سوره میگوید : گفتیم ای آدم با جفت خود در بهشت جایگزین ولی از درخت (گندم یاسیب) را نخور در آیه ۱۹- از سوره هفتم (اعراف) نام درخت انگور هم بر درخت گندم و سیب افزوده گردیده است در حالی که در تورات تنها از درخت (معرفت) نام برده شده.

۳- در آیه ۳۶ از سوره دوم میگوید پس شیطان آدم را به لغزش افکند تا از آن درخت خوردند ولی در باب دوم تورات از آیه ۱ تا ۸ میگوید مار همسر آدم را فریفت. از الله میپرسم کمی بیندیش دستکم این یکی را پاسخ درست بده. (شیطان فریب داد یا مار؟)

۴- از الله میپرسم تو در قرآن میگوئی آدم و جفتش را به بهشت فرستادم ولی در تورات میگوئی باغی در عدن غرس نمودی و آدم را در آن باغ گذاشتی و نهری از عدن بیرون آوردی که چهار شعبه شد. اولی نهر فیشون دومی نهر جیحون سومی نهر حدقل و چهارم نهر فرات. آیا این باغ عدن همان بهشت موعود است و این نهرها همان نهرهای شیر و عسل؟ اگر این باغ بهشت موعود باشد که از شراب و کباب و حور و غلمان و زنان همیشه باکره در آن خبری نیست.

پاسخ چشم براهان فریب خورده را چه میدهی؟
درستی اینست که اسلام ناب محمدی نه تنها زنده های ما را با اینگونه دروغها سرگردان کرده است که مرده های ما نیز معتاد به شنیدن اینگونه دروغهای مقدس الله فرموده شده اند. شگفتا که میخوانیم ولی نمی اندیشیم خواندن چنین داستانهای دروغین و پوچ و نابخردانه تازیان و یهود چگونه میتواند برای ما باورپذیر و برای روان مردگان ما آرامش بخش باشد و یا سوگند بر ننگ و دروغ چگونه میتواند ما را پای بند بر راستی و درستی و پیمان داری نماید؟

با ارج فراوان بر همه کوشندگان راه روشنگری و آزادی که آثار گرانبها و ستودنی از خود برجای نهاده ولی گاهی استخوان لای زخم گذاشته اند. از خداوند خرد میخواهم به این ارجمندان آن توان را بدهد که در سنین بالای هشتاد سالگی از ترور اسلامی و جوانمرگ شدن نهراسند. دلیرانه تر گام در میدان نبرد فرهنگی و روشنگری بنهند و بکوشند در نوشتارهای پر ارج خود دیگر استخوان لای زخم نگذارند که مایه گمراهی بیشتر گمراهان گردد.

پاینده ایران برافراشته باد درفش کاویانی سرخ و زرد و بنفش

آله دال فک

۱۴ اردیبهشت ماه ۲۷۱۱

سوم ماه می ۲۰۰۳

درفش کاویانی

<https://derafsh-kavivani.com/>
<https://the-derafsh-kavivani.com/>